

De NVSO Rommelpot

April 2017, nr 2
140 leden

'De Rommelpot is een oud Nederlands muziekinstrument gemaakt van een aardewerk pot bespannen met e en varkensblaas waarin een stok gestoken wordt.'

NEDERLANDSE VERENIGING VOOR STRAATSBURG EN OMSTREKEN

ASSOCIATION NÉERL ANDAISE DE STRASBOURG ET SES ENVIRONS

In dit nummer:

p. 1-3 **Komende activiteiten**

- 28/04 Stammtisch
- 30/04 Koningsdag
- 04/05 Dansavond in de Aubette
- 08/05 Fietsklassieker Straatsburg-Ulm
- 12/05 Filmavond in de Aubette
- 26/05 Stammtisch
- 14/06 Huiskamerfilmavond
- 30/06 Zomercocktail
- 23/09 35 jaar Nederlandse Vereniging

p. 3-4 **Personalialia & Even voorstellen**

p. 4-7 **Eerdere activiteiten**

- 09/03 Huiskamerfilmavond
- 31/03 Stammtisch
- 05/04 Lezing van Anke Vrijs in Leiden

p. 8-9 **Culturele tips**

p. 10 **Gedichten**

p. 11-13 **Rusland**

p. 14 **Privacy**

p. 14 **Rappel contributiebetaling**

p. 15-16 **Verrassende Nederlandse postzegels!**

p. 17 **G-mail account voor expats**

p. 17 **Colofon**

Komende activiteiten

28 april (en 26 mei), 18 uur, Stammtisch in Café Brant

Zeker in de volle lente met nieuwe en oude bekenden is het goed toeven vanaf 6 uur. En we hoeven ons tegenwoordig minder te haasten dan voorheen. In goed overleg met de bovenwonenden mag op het terras nu tot 9 uur geserveerd worden in plaats van het als al te knellend ervaren eerdere tijdstip van 8 uur.

30 april, vanaf 15.00 uur, Koningsdag in het traditionele Maison des Sociétés in Schiltigheim, 1 rue de la Patrie

Eén van de vaste klassiekers van onze Vereniging!

Als gebruikelijk mogen jong en oud weer op van alles rekenen. Voor de aanstormende jeugd wordt in de fraaie tuin weer een waaier aan spelen en spellen georganiseerd met natuurlijk voor een ieder passende beloningen.

Overigens zagen we eerder dat ook ouderen zich enthousiast tot de jeugd rekenden getuige de enthousiaste deelname bij het zaklopen/hobbelen.

Onze twee sjoelbakken staan weer voor een ieder gebruiksgereed. Een goede gelegenheid om alvast warm te draaien voor het verenigingskampioenschap later dit jaar!

En vanzelfsprekend zal het aan happen, versnaperingen en een breed scala van frisse en koudere dranken niet ontbreken.

Het is ook weer de gelegenheid om bij te praten en de banden weer aan te halen of te smeden.

En een ieder kan weer een van naam en adres voorziene ballon oplaten. Dat zal plaatsvinden rond 6 uur waarmee de dag ook enigermate wordt afgesloten. Ook wordt bekend gemaakt wiens ballon vorig jaar het verst is gekomen.

En we zullen het mooiste volkslied ter wereld in een geconcentreerde vorm van community singing ten gehore brengen met een felicitatie en een toast voor Koning, Willem Alexander.

ça swingue!
à l'aubette 1928

venez danser le jeudi 4 mai à partir de 19h30

l'aubette 1928
place kléber
67000 strasbourg

uniquement sur réservation
tarif plein 10 € p.p.
(étudiants et membres)
1 consommation offerte)

écoutez le victory boogie woogie en vrai!

réservez sur
<http://theovandoesburg.org>

code vestimentaire * : couleurs primaires et/ou style De Stijl
(* code vestimentaire respecté = 1 consommation offerte.)

petite restauration + cours de danse + performances

de stijl 100 ans

MUSEES DE LA VILLE DE STRASBOURG
Strasbourg.musee

INSA
HEMA

4 mei, 19.30, Dansavond in de Aubette

Op donderdag 4 mei organiseert onze zustervereniging Theo van Doesburg voor de derde opvolgende keer een grootse dansavond in de Aubette, samen met de muziek- en dansgroep Lindy Hop. Aanvang half acht.

De Insa-studenten van voorzitter Anke Vrijs zullen weer voor een spectaculaire performance zorgen en er wordt ook een ode aan 'De Stijl' gebracht met een swingende Victory boogie woogie op de op in de stijl van De Stijl gedecoreerde piano. De maximale capaciteit is 320 personen en de ervaring leert dat het bezoekerstal daar niet ver van afziet.

Entrée 10€. Inschrijven nodig via: <http://theovandoesburg.org>

Het is die avond in Nederland/voor Nederlanders ook dodenherdenking. De Nederlanders zullen vast om 8 uur een moment vinden om twee minuten stilte in acht te nemen.

8 mei, 11 uur, Palais de l'Europe - Fietstocht: de klassieker Straatsburg-Ulm-Straatsburg

Maandag 8 mei wordt weer de fietsklassieker Straatsburg-Ulm-Straatsburg gefietst over een totale afstand van 50 km. Als steeds is de start 11 uur voor het platform van het palais de l'Europe.

De rit wordt halverwege uiterst prettig onderbroken voor een soepele lunch in de sfeervolle Biergarten van 'Bauhöfers Braustübl' (Ullenburgstraße 16, 77871 Renchen-Ulm, ☎ 07843695 www.braustuebl.de). U bent dan echt in het land van Baden. Om in de stemming te komen hier het refrein uit het Badener volkslied:

*...D'rum grüss ich dich mein Badnerland,
Du ed'ler Perl im deutschen Land, deutschen Land.
Frisch auf, frisch auf, frisch auf, frisch auf;
Frisch auf, frisch auf mein Badnerland.*

Alle categorieën fietsen zijn toegelaten. Helaas zal Joris van 't Land er dit jaar niet bij zijn met zijn elektrisch aangedreven bakfiets. Joris rondt dan juist een sleepklus af bij Afrika als machinist op de grote vaart. Maar we zullen zeker weer een brede variëteit aan rijwielen aantreffen. En natuurlijk een groot aantal scherp gemotiveerde deelnemers, in alle variëteiten van ervaring en leeftijd.

12 mei, 19.00 uur, Filmavond in de Aubette 1928: Het Geheim van Delft

En op vrijdag 12 mei is er in de Aubette weer een activiteit van 'Theo van Doesburg'. Toegang 5€. Dan wordt de stille Nederlandse film uit 1917 vertoond, 'Het geheim van Delft'. Het heeft een voor die tijd spannend verfilmde plot over een geheim procedé voor porcelein en een amoureuze melodrama. Dat laatste is een universeel thema maar het decor en het porceleingeheim zijn typisch Nederlands... we denken direct aan de Porceleyne Fles.

**14 juni, 20 uur, Huiskamerfilmavond "Koot en Bie" bij Gerard de Boer
18 Avenue du Général de Gaulle, Straatsburg (Esplanade)**

De avond zal dit keer gewijd zijn aan het legendarische duo 'Koot en Bie', de indertijdse satirische chroniqueurs van de 70-er en 80-er jaren. Altijd leuk en nog verrassend actueel maar vooral ook een ervaring voor onze leden die hun werk niet zo goed kennen, bijvoorbeeld door langer buitenlands verblijf. Zie voor een kleine beschouwing over de geschiedenis van satire op de Nederlandse TV hieronder op p. 4. Laat weer even tevoren weten dat u komt: 0645670081, deboergerard@hotmail.com

**30 juni, 18 uur, Zomercocktail bij Hans en Paulette de Jonge
31 rue Kempf, Straatsburg (Robertsau)**

Vrijdag 30 juni: een mooie zomer en vakantie start met een cocktailavond bij Hans en Paulette de Jonge, rue Kempf 31 Robertsau/Straatsburg, vanaf 6 uur. Hans en Paulette pakken na een jaar onderbreking een mooie traditie weer op. Het is voortgekomen uit een indertijdse gedachte zo nu en dan de Anse borrel buiten de horeca te houden. Zo is er vroeger een borrel bij bijvoorbeeld onze voorzitter Frank gehouden.

De laatste jaren hebben Hans en Paulette (met hun ruime tuin) de fakkel overgenomen met een jaarlijkse zomercocktail. Het is steeds een ontspannen en sfeervol gebeuren waarbij Paulette en Hans zich een meer dan voortreffelijke gastechtpaar tonen. En de ervaring leert dat we met een mooi glas in de hand het vallen van de duisternis nog wel eens volledig meemaken. Het is prettig als u van tevoren even meldt dat U komt (0612525492, hans@dejonge.org) maar ook spontane arrivanten zijn welkom.

23 september, 35 jaar Nederlandse Vereniging

En dan, voor na de vakantie maar noteer alvast: het robijnen lustrum (35 jaar Nederlandse Vereniging) komt er aan: het belooft weer een mix van toeristische en informatieve activiteiten te worden. Natuurlijk met een mooie lunch en diner met daarin ook weer de traditionele tombola. U hoort er binnenkort – veel - meer van.

Personalia

Patricia Weiss en haar **Yves** zijn na dochter **Paula**, nu op 27 maart verblijd met de geboorte van

Stephan Fernand Gabriel. Moeder en dochter, zoals ook Yves en Paula trouwens, maken het goed. Van harte gelukkigwens.

Even voorstellen – nieuwe leden

Ingrid Furcatte en Stéphane Lotz

Ingrid drijft al langere tijd met haar Franse echtgenote Stéphane Lotz een notariskantoor in Pfaffenhoffen, ten noorden van Straatsburg. Zij heeft enkele maanden geleden het – verstandige - besluit genomen zich aan te sluiten bij onze Vereniging. Het echtpaar heeft 2 kinderen van 1,5 en 4 jaar. En, we hebben Ingrid al mogen signaleren op de maandelijkse mythische borrel van onze Vereniging.

Robert ten Hove en Mascha Middelbeek

Robert werkte onder meer voor Artsen zonder Grenzen op diverse plaatsen en niet de geringste, Tsjetsjenië, Afganistan en laatstelijk in Ethiopië, rond Addis Abeba. Robert was daar ook voorzitter van de Nederlandse Vereniging. Hij kenschetst Addis als een 24 uren achtbaan, wat maakt dat het even wennen is in Straatsburg en omgeving. Hij heeft een werkkring aangevat bij Pharmacopoeia, het gerenommeerde geneesmiddelen-controle-instituut van de Raad van Europa. Mascha werkte eerder in op het terrein van (agrarische) ontwikkelingssamenwerking en is bezig met nieuwe activiteiten hier. Robert en Mascha hebben twee kinderen.

Wibo Koopmans en Montserrat Joseph

Wibo woont alweer een aantal jaren in de Elzas met zijn Colombiaanse echtgenote Montserrat en 3 kinderen, maar is vrij recent toegetreden tot onze Vereniging. En Wibo is er in de afgelopen twee jaar in geslaagd het sjoelkampioenschap van onze Vereniging in de wacht te slepen. Wibo werkt voor Groupon en spoort in de Elzas en omgeving interessante hotel- en andere accommodatie aanbiedingen op. Echtgenote Montse drijft een evenementenorganisatiebureau hier in Straatsburg.

Eerdere activiteiten / evenementen

Huiskamerfilmavond over, niet Michiel de Ruyter maar wel Koot en Bie!

Op 9 maart dacht een exquis gezelschap het filmepos over Michiel de Ruyter te kunnen zien bij schrijver dezes thuis. Helaas bleek de daartoe dienende usb-stick niet genegen beelden over te dragen op de televisie.

Maar, elk nadeel heeft een voordeel want in plaats daarvan sprak ik mijn 'Koot en Bie' dvd-box aan. Het werd een hilarische avond met weer de bekende types en 'newspeak'.

De vrije jongens Jacobse en van Es alsook het kritische AVRO lid Cor van der Laak hadden nog niets van hun boeiende performance verloren. Wonderlijk was dat één van de aanwezigen al zo lang in de Elzas woonde dat het duo hem alleen van naam bekend was.

Dat is mogelijk voor sommige andere leden ook het geval. U begrijpt dus... de volgende huiskamerfilmavond wordt aan het satirisch komische duo gewijd. En, ook al hebt U wat van hen gezien, U zult meemaken: tijdloze en vaak nog steeds actuele humor.

Het duo Kees van Kooten en Wim de Bie heeft tientallen jaren de satirische toon gezet in Nederland door te wijzen op vreemde toestanden, politici te parodiëren en een reeks van originele types te creëren. We realiseren het ons niet meer maar het duo heeft ook tal van nieuwe woorden en begrippen aan het Nederlands toegevoegd, zoals bijvoorbeeld: 'doemdenken, regelneef, bescheurkalender, krasse knarren, oudere jongeren, geen gezeik iedereen rijk, samen voor ons eigen'.

En dan de types, met als één van de bekendste 'doctor Clavan' als de Midden Europa deskundige die door de snelle liberalisatie van Midden Europa zo was overvallen dat zijn oorspronkelijke expertise waardeloos was geworden en hij niets anders kon doen dan observaties van de vragenstellers herhalend bevestigen.

Het duo is begonnen als de 'clisjeemannetjes' met 'Wat is mijn bal nou?' waarbij ze aan het biljart de wereld, in goed plat 'Hàgs' losjes doornamen.

Zij stonden op de schouders van illustere voorgangers/pioniers als die uit het programma uit de 60-er jaren 'Zo is het toevallig ook nog eens een keer'. Een alternatief gebed in dat programma, nu niet tot de klassieke God gericht maar de nieuwe God, de TV, leidde tot zo'n storm van verontwaardiging dat het programma snel van de buis verdween.

Maar er volgden andere programma's die ook als redelijk schokkend werden ervaren zoals de Sjef van Oekel en Barend Servetshow van vooral Wim T. Schippers met daarin 'blote dans' en onvervalst vloeken. Het bleef dit keer bij mokken uit de klassieke hoek... Progressief Nederland vond het prachtig en had zoveel aan kracht gewonnen dat het programma in de lucht bleef.

We kregen ook nog Hadimassa, met daarin ook een jonge van Kooten en de Bie maar vooral de onvergetelijke typen van de indertijdse ster Ton van Duinhoven met bijvoorbeeld de monoloog van de Feyenoord suppoost Crooswijk die het woord "Ajax" niet uit zijn mond kan krijgen.

Tegenwoordig is in zeker opzicht de fakkel overgenomen door 'Lubach op zondag' waarin maatschappelijke misstanden of misstappende persoonlijkheden op intelligent komische wijze aan de kaak worden gesteld.

'Lubach' heeft recent wereldwijde bekendheid gekregen met het filmpje 'America first, Netherlands second' met een perfecte interpretatie van Trump's woordgebruik. Het filmpje heeft voor allerlei landen navolging gekregen. Kijk eens op YouTube ook voor wat andere afleveringen van 'Lubach'... klasse!

Maar de volgende filmavond... Koot en Bie dus, en wel hierom, om Cor van der Laak's favoriete (on)zin te citeren.

En Michiel? die moet nog even wachten.

De Stammtisch van maart

Het aardige van de maandelijkse borrel is niet alleen dat de vertrouwde gezichten steeds met nieuwe verhalen komen maar er ook weer steeds wisselend nieuwe en er ook steeds nieuwe gezichten zijn met weer nieuwe ideeën en verschillende achtergronden. Zo troffen we op 24 februari een pas aangekomen Nederlandse studente die ons informeerde over 'Pulse of Europe', de gelukkig breed aangeslagen pro Europa beweging en die zij met enkele anderen nu ook in Straatsburg van de grond tilde.

Ik ben gaan kijken bij de eerste bijeenkomst (elke zondagmiddag van 3 tot 4 op de place Kléber) en trof daar in de regen een 20-tal enthousiaste deelnemers. Inmiddels is dat aantal flink gegroeid. Nu zijn er druk bezochte bijeenkomsten op de passerelle over de Rijn. Een goed initiatief. Want, zoals ik meldde in de aanbiedingsbrief bij het voorgaande Rommelpot nummer, denk aan wat Edmond Burke al in de 18^e eeuw zei: *'het enige wat nodig is voor de triomf van het kwaad is dat goede mensen niets doen'*.

En recent, op de maartborrel, heerlijk op het terras trouwens bij de bloeiende magnolia, vroeg een eveneens pas aangekomen, studente-landgenoot indringend naar onze activiteiten met Koningsdag want dat mocht hier toch niet zo maar passeren. We konden haar geruststellen. Zie hierboven in dit nummer.

En dat alles bij Brant, op de place de l'Université met zijn Duitse oorsprong en Franse voortzetting waar Churchill zijn whisky's dronk terwijl hij uitkeek op het Universitair Auditorium waar hij beraadslaagde met zijn collega's over de grondslagen van (de Raad van) Europa.

Het café (tegenwoordig Brasserie) is zò populair bij de Straatsburgers dat, toen enkele jaren geleden door managements- en eigendomsproblemen de zaak sloot, de vaste bezoekers voor de dichte deur spontane borrels organiseerden waarbij een ieder zijn eigen drankje(s) meenam.

Op naar vrijdag 28 april (...en 26 mei)!

De inleiding van Anke Vrijs in Leiden over de geschiedenis van 'onze' Aubette 1928 op 5 april jl.

Hier een verslag van dat gebeuren van één van onze in Nederlands wonende leden, Geertrui Marks-van Lakerveld. In Nederland wordt de honderdste verjaardag van De Stijl uitbundig gevierd. De Leidse universiteit wijdt dit voorjaar een lezingencyclus van zeven bijeenkomsten aan deze kunstbeweging. Binnen een Studium Generale, voor belangstellenden gratis toegankelijk, sprak op woensdag 5 april Anke Vrijs over de Aubette op place Kléber. Anke is kunsthistoricus, kunstenaar, voorzitter van de Association Theo van Doesburg, en lid van de Nederlandse Vereniging in Straatsburg. In verband met de grote opkomst wordt de bijeenkomst verplaatst naar een grotere collegezaal. Daar ziet het publiek bij binnenkomst een foto op het scherm die reliëf geeft aan de titel van Anke's lezing: *'Hoe het avant-gardisme in de Sauerkrautkultur terecht kwam'*. De foto laat de gerestaureerde cinébalzaal zien, met erboven een typisch Elzasser etablissement.

In ruim een uur tijd vertelt Anke voor een aandachtig publiek van een honderdtal mensen over de Aubette in Straatsburg. In vogelvlucht behandelt ze de geschiedenis van Place Kléber aan de hand van een

oude ets, een stadsplattegrond en foto's. Daarna zoomt ze in op de verschillende functies die het gebouw in de loop der tijd heeft gehad. Het grootste deel gaat over de 'Sixtijnse Kapel van het Modernisme', en daar kwam het publiek voor.

In de jaren twintig verhuurde de gemeente Straatsburg de rechtervleugel van de Aubette, die al jaren leegstond, aan twee broers Horn uit Mulhouse. Zij hadden de amusementspaleizen in Berlijn en Parijs gezien, en wilden in Straatsburg iets dergelijks. Ze gaven de opdracht aan het kunstenaarschepaar Hans Arp en Sophie Taeuber. De Aubette moest een "Gesamtkunstwerk" worden, vol beweging en kleur. De verschillende kunsten en het leven moesten samensmelten, het publiek zou zich omsloten moeten voelen door het universele kunstwerk, dat stond voor hoop en verbroedering. Dag en nacht moest er worden gefeest. Omdat de opdracht voor Arp en Taeuber te omvangrijk was, riepen ze de hulp in van hun vriend Theo van Doesburg.

Van 1926 tot 1928 hebben ze gedrieën aan dit enorme project gewerkt. Helaas is alleen het werk

op de tweede verdieping overgebleven, de rest is vergaan of gesloopt. Al snel nam Van Doesburg de leiding, maar de samenwerking verliep stroef. De spanning tussen Van Doesburg en Sophie Taeuber liep zo op, dat Hans Arp zich al snel terugtrok in de kelder om daar ongehinderd zijn abstracte 'biomorische', vloeiende vormen aan te brengen. In 1928 kon de inauguratie gevierd worden, maar, tot ontsteltenis van Van Doesburg, waren de zalen met slingers versierd. Ook de latere uitbaters toonden weinig gevoel voor het concept. Van Doesburg vertrok gedesillusionneerd naar Parijs. In hetzelfde jaar wijdde hij een heel nummer van zijn tijdschrift De Stijl aan de restauratie van de Aubette.

In het laatste deel van haar lezing, die gaat over de Association Theo van Doesburg en haar activiteiten in Straatsburg, vermeldt Anke onder andere de inspanning van André van Seggelen, toen hoogleraar Nederlandse Taal- en letterkunde in Straatsburg die er in 1985 toe geleid heeft dat er wetenschappelijke comités werden gevormd met als doel de reconstructie van de Aubette. Dat heeft geleid tot de restauratie in fases tussen 1994 en 2006. In juni 2006 vond de feestelijke opening van het laatste gerestaureerde deel met een echte soiré Dada. Op de foto's van dit feest herken ik oude bekenden uit de tijd dat ik met John in Straatsburg woonde. Bij die gelegenheid is ook een fraaie monografie van de Aubette gepresenteerd. Dat was een initiatief van de Association, financieel mogelijk gemaakt door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken.

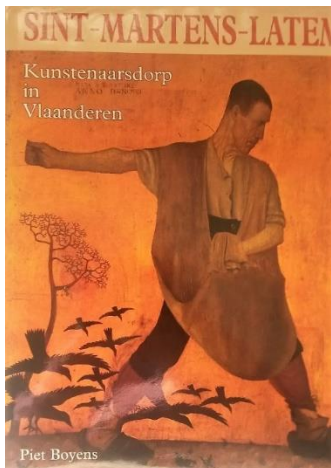
Uit het op de lezing volgende levendige vraag-en antwoordspel bleek temeer hoe zeer de lezing was aangeslagen. En ook het materiaal over de Association van Doesburg dat Anke had meegenomen vond gretig aftrek...

Anke en Geertrui, grand chapeau bas en veel dank!

Culturele tip

Kunst thuis en de ronde van Vlaanderen

U kunt er natuurlijk weer op uit, dichtbij of verderaf.

Maar waarom niet eens een keer, gewoon thuis één van die kunstboeken ter hand genomen die U, zoals ook Uw schrijver van dit stukje zeker in de kast heeft staan. Voorzie U van een mooi glas wijn of smakelijk biertje, afhankelijk van smaak en de kunst

onder ogen, en neem eens de tijd om nu eens goed naar de werken te kijken en er wat meer omheen te lezen. Binnen in Uw favoriete stoel, of buiten op een mooi beschaduwde plekje.

Ik heb dat dezer dagen eens gedaan met een omvangrijke monografie over de schildergeschiedenis van Sint Maartens Latem, een indertijd bloeiend kunstenaarsdorp in Vlaanderen met een belangrijke plaats in de geschiedenis van de Ronde van Vlaanderen. Hoe kwam ik aan dat boek?

Vele jaren geleden heb een paar keer als toertocht de Ronde van Vlaanderen gereden... 220 km in een kleine 12 uur... aller! De beroeps rijden 260 km in minder dan 6 uur maar die stoppen dan ook niet onderweg.

Bij één van die gelegenheden trof me een galerietje vlak voor de finish in Sint Maartens Latem, aan het riviertje de Leie. Hoewel ik in gedachten aan niks anders dacht dan een groot glas schuimend bier, kreeg mijn 'kunstgoesting' toch – tijdelijk - voorrang. Er hing prachtig werk herinner ik mij. En, er was een monografie in voorbereiding met de schildergeschiedenis van de streek, zo meldde me de galeriehouder. Eufor over de trip van die dag tekende ik onmiddellijk in.

Ruim een jaar later werd het - bijna 5 kg wegende - boek bezorgd. En U weet hoe dat gaat, althans met mij... één, twee keer door gedruimd en permanent geparkeerd op de boekenplank naast andere kunstoverzichten.

En telkens als ik mijn blik liet gaan over de boekenrij en ik de kloeke rug van het Vlaamse werk zag, dacht ik niet aan kunst maar alleen aan die prachtige fietsdag.

Tot een paar dagen geleden dus. En het was een prettige hernieuwde kennismaking: veel mooi beeldmateriaal en dito verhalen. En tegelijk kon ik weer aangenaam en nu nostalgisch terugdenken aan de mooie fietsdag.

En dat biertje indertijd? Dat is er toch van gekomen maar anders dan ik me had voorgesteld. Het eerste biertje na de finish smaakte niet zo goed op alle zoet- en fruitigheid die ik in de uren ervoor naar binnen had gewerkt. Maar, even doorzetten dus een tweede... jammer, nog steeds niet echt lekker. Dan maar een derde. En hoe die smaakte, dat weet ik niet meer want toen dommelde ik in.

Dus pak eens zo'n kunstboek en wie weet wat voor mooie associaties bij U bovenkomen.

Peter Knapp in het Tomi Ungerer museum met ook jeugttekeningen van Tomi zelf

Musée Tomi Ungerer, 2 avenue de la Marseillaise « Villa Greiner », Strasbourg

open van 10-18 (gesloten op dinsdag)

Peter Knapp, illustreer. Dessins 1952-2016, 24/03/2017-02/07/2017

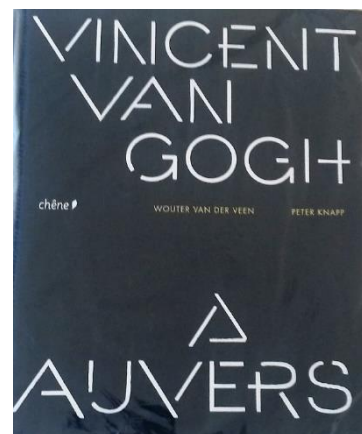
L'art de l'enfance - Tomi Ungerer 1935-1953, 24/03/2017-22/10/2017

De Museumdirectie slaagt er telkens in om verrassende en grote kunstenaars of thema's te presenteren, die wonderwel passen bij de gedachtewereld van Tomi Ungerer: tot 2 juli van dit jaar wordt werk uit de periode 1952-2016 van Peter Knapp (1931, en nog steeds actief) voor het voetlicht gehaald.

Peter Knapp is een Zwitserse kunstenaar, designer en filmregisseur die na een kunstopleiding in Zürich onder meer modedesigner en artistiek directeur van 'Elle' was. Hij heeft ook jarenlang de artistieke supplementen van 'Die Zeit' en 'London life' verzorgd. Daarnaast heeft ie tal van documentaires en films voor de Franse tv geproduceerd.

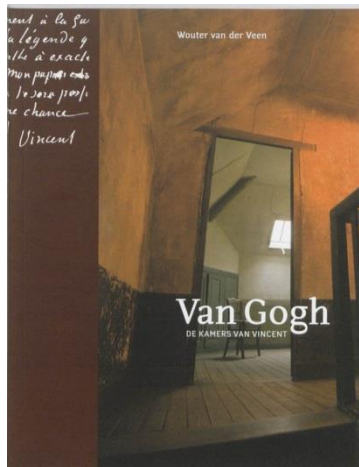

Het museum presenteert een groot aantal prachtige inktimpressies in klein en groot formaat waarin hij ons in een paar streken treffend en aangrijpend met een emotie, gedachte of gestalte confronteert. Wij, in de Elzas, kennen hem van een eerdere expositie van zijn fotowerk in de Fossé des Treize in Straatsburg en een avond in 2010 in het auditorium van de MAMCS waar hij samen met de ons ook bekende Straatsburgse van Gogh kenner Wouter van der Veen sprak over hun gezamenlijke boek 'Vincent van Gogh à Auvers'. Op die avond heeft hij tevens een film van zijn hand en met inbreng van Wouter vertoond waarin de voetsporen van van Gogh in de diverse streken van verblijf worden gevolgd.

Ik mocht hem treffen in het daarop volgende dinertje. Ik droeg die avond bretellen met het Friese 'pompe blède' motief. Peter zag daarin niks Fries maar zag alleen maar rode harten. En iemand die zulke mooie associaties maakt kon ik de bretels niet weigeren. Overigens had ik er meer van zodat ik nog steeds niet zonder 'blède' ben.

Wouter, die zelf voor onze vereniging indertijd ook een lezing in de MAMCS heeft gehouden over van Gogh, heeft over de diverse verblijfsplekken een lezenswaard boekje geschreven 'de Kamers van van Gogh'. Niet alleen vanwege de info over de diverse woonplekken van van Gogh maar ook

vanwege de creatieve gedachtesprongen, of zoals 'Libération' indertijd recenseerde: 'korte, boeiende, eigenzinnige tekst'.

En daarbovenop krijgt u tijdelijk in een aparte uitstalling een aardig inzicht in de jeugdttekeningen en toendertijdse gedachtenspinsels van de Tomi Ungerer zelf.

Bezoek aanbevolen!

Gedichten/ gedachten van Willem Hussem (1900-1974)

Ons aller Mieke Clavaux verblijdde me een paar dagen geleden met een mooie bundel gedichten van Willem Hussem. Ik lees graag poëzie en door wie dat weet wordt mijn verzameling nog wel eens prettig verrijkt, zoals nu.

De bundel doorbladerend moest ik denken aan een ontmoeting ruim tien jaar geleden met Frank, Willem's – enige - zoon. We troffen elkaar in het gebouw van het Europees Parlement waar de Stichting 'Plint'¹ dichtwerken had aangebracht ter gelegenheid van het toentijdse Nederlandse EU voorzitterschap, waaronder een werk van Willem Hussem.

De Association Theo van Doesburg heeft zo iets eerder gedaan, maar dan op diverse plekken in de stad tijdens het Nederlands Voorzitterschap binnen de andere grote internationale organisatie hier, de Raad van Europa.

Na die ontmoeting stuurde Frank me een monografie met het werk van zijn vader toe: een brede keus uit zijn sculpturale, schilder- en grafische werk met ook een selectie van zijn haiku-achtige gedichten/gedachten.

Maar ik kende Hussem's werk al van het fresco dat hij indertijd heeft

aangebracht in de kantine (toen, nu 'restaurant') van mijn indertijdse werkgever, het toenmalige Ministerie van CRM (Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk) in Rijswijk.

En van het Leidse muurgedicht². Datzelfde gedicht is ook aangebracht op de muur van de

binnenplaats van de Nederlandse residentie in Parijs.

Hier nog enkele van zijn gedichten/gedachten:

*al dat hout
bij de haard
voor één vuur
warmte vergt
jaren groei*

*al ben ik zeventig ik plant nog bomen
laten de burens mij niet bespotten
in de geboorte schuilt de dood
het is goed het sterfuur niet te weten*

Helaas kwam zijn werk laatstelijk wel heel ongelukkig in het nieuws: hoe is het mogelijk...een sloopbedrijf haalde in Raalte, Overijssel niet alleen het oude postgebouw neer maar ook het daarnaast geplaatste 10 meter hoge plastic van Hussem, een gestileerde extatische menselijke gestalte. En het is ook nog direct daarna door de shredder gehaald, zodat de naam die het werk in de volksmond had gekregen 'Help' zeer op zijn plaats was. Alleen kwam hulp dit keer te laat.

¹ De Eindhovense Stichting Plint bevordert al sinds 1979 het lezen van poëzie met dichtbundels en allerlei aardige parafernalia. Ik heb indertijd het 25 jarig bestaan mee mogen vieren waarvan ik mij herinner dat ik de avond eindigde met een prachtig patroon van rode zwijn op mijn witte overhemd: een krachtig duidend woordloos gedicht.

² De Leidse Stichting 'Tegenbeeld' heeft al een 125 gedichten op gevels in de stad aangebracht. Een prachtige en ongelooflijke prestatie!

Rusland, een observatie, een ervaring en literaire voorkeuren

Nu Rusland op allerlei terreinen weer de aandacht trekt en zich laat gelden moet ik denken aan mijn eigen ervaringen, alweer een kleine 20 jaar geleden.

Dat was een tijd waarin het land na het uiteenvallen van de Sovjet-Unie een meer westerse ziel toonde. De ziel die op dit moment uit een mix van overtuiging en gekwetstheid vooral oosterse trekken toont.

Rusland is in 1996 toegetreden tot de Raad van Europa vanuit de redelijk eufore gedachte om veel van de westerse rechtsstaatbeginselen over te nemen. Eén van de verplichtingen van toetreden is het accepteren van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en daarmee erkenning van de rechtsmacht van het Europees Hof voor de rechten van de Mens. Maar de Russische experts in de toetredingsonderhandelingen konden er nooit van overtuigd worden dat je aan een door het Hof geconstateerde schending van het Verdrag tegemoet moet komen. En Rusland is tot de dag van vandaag één van de ongehoorzaamste lidstaten in dit opzicht. Dat wil niet zeggen dat Rusland de uitspraken aan de laars lapt en er binnenslands met die uitspraken niks gebeurt. Op hoog politiek niveau laat Rusland zich weinig gelegen liggen aan het Hof maar de Hofuitspraken worden degelijk gelezen binnen de rechterlijke macht en elementen daaruit worden meegenomen in de binnenlandse rechtspleging.

De Russische diplomaten die ik hier in begin van deze eeuw trof in Straatsburg waren vrijwel allemaal gefrustreerd door het uiteenvallen van de Sovjet-Unie. Het zal je ook maar gebeuren met het land waarin je bent opgegroeid. Eén van de Russische collega's zei me indertijd met de toen redelijk dominante westerse 'winnaarsarrogantie' in

gedachten: 'ik weet wel dat jullie ons niet helemaal serieus nemen, maar jullie zijn wel bang van ons'. En dat laatste is zeker nog steeds waar. En als ik Trump zie en hoor opereren moet ik er mutatis mutandis nog wel eens aan denken.

Overigens vonden diverse Russische collega's van toen dat Rusland - hoe dan ook - in de Raad van Europa moest blijven, want... 'ook al neemt Rusland het niet zo nauw met de verplichtingen, het is altijd goed om binnenslands te kunnen verwijzen naar het acquis van de Raad en de vele aanbevelingen en guidelines'. De westerse lidstaten waren in het algemeen ook redelijk optimistisch. Een vroegere wijze Nederlandse ambassadeur in Moskou wist echter beter en temperde de westerse verwachtingen: 'Rusland wordt nooit een democratie zoals wij die kennen, het wordt hoogstens Italië oude stijl'. De man heeft nog steeds gelijk.

In de tweede helft van de negentiger jaren mocht ik in het kader van een Canadees project in Moskou over asiel/integratie/migratie doceren voor een groep van stafleden van een veelheid van aankomende mensenrechten-'non governmental organisations' (na te noemen 'NGO's') uit Midden en Oost-Europese lidstaten. Die NGO's waren indertijd mode, kregen de ruimte en waren een begrijpelijke nieuwe bestaansmogelijkheid voor wie door het omwentelingsproces in zijn bestaansmogelijkheden was geraakt. Zij werden met veelal westers geld gefinancierd. Sommige aanwezigen waren in hun eentje een ngo. Het project vond plaats in de Russische school voor hoger management voor talentvolle jongeren die in die dagen in de wandelgangen daar werden aangeduid als de 'verloren generatie'. Immers, de omwenteling had het vaste perspectief op een mooie baan in de partij behoorlijk vertroebeld.

Uit het gehoor kwam veel kritiek op het optreden van de autoriteiten in diverse landen tegen migranten/asielzoekers/ vluchtelingen. Op verzoek van enkele Russische ngo's heb ik, samen met twee Roemeense deelnemers in Moskou een rechtszaak bijgewoond waarin Binnenlandse Zaken vorderde dat asielzoekers/vluchtelingen hun behuizing moesten verlaten.

Een en ander vond plaats in december, echt winter, in een afgetrapt gebouw in de verre buitenwijken. Wij drieën hadden ons verstout een grote badge op te doen met daarop 'Council of Europe'.

Bij onze binnenkomst gebeurde er iets opmerkelijks zo meldden onze ngo-mensen/tolken. De voor de ochtend geplande zaak werd vier uur verdaagd. Onze begeleiders veronderstelde dat we met onze badge voor Raad van Europa-'Revisoren' werden aangezien, zonder dat we daar overigens op werden aangesproken.

Eerste voorzichtige constatering was dat de toetreding tot de Raad ook daar, in de verre buitenwijken van Moskou kennelijk bekend was en dat een Raadsbezoek indruk maakte.

In elk geval verliep de zaak 's middags, zo onze tolken, voor het eerst min of meer volgens de regels: er waren twee (dommelende, maar toch) vertegenwoordigers van het volk opgetrommeld en een vertegenwoordigster van de Prokuratura, het Openbaar Ministerie, een in bontjas gehulde schone mejuffer die de hele zaak min of meer half liggend heeft bijgewoond met een lichaamstaal die uitdrukte... 'wat doe ik hier?'.

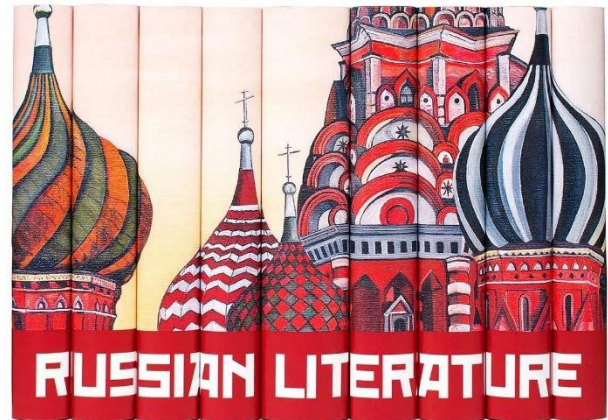
Tot mijn verbazing sloeg de – vrouwelijke - rechter tijdens de zitting aan het telefoneren, ondertussen gebarend dat sprekers gewoon door konden gaan met hun betoog. En zij werd ook teruggebeld. Ik dacht aan rechtspraak per telefoon maar dat zat toch anders: zij deed na een zitting van ruim een uur ter plekke uitspraak en, voor de eerste keer, zo hoorde ik van de NGO kant, werd de vordering van Binnenlandse Zaken afgewezen op grond van twee argumenten: de eis moest beter onderbouwd worden en, vandaar het telefoneren, Binnenlandse Zaken had een alternatieve behuizing genoemd voor de asielzoekers/vluchtelingen, maar die bleek niet te bestaan volgens de informatie van de rechter. Niet helemaal onmogelijk dat het verse Raad van Europa lidmaatschap enig gewicht in de schaal heeft gelegd.

Bij een latere gelegenheid, een Ministeriële conferentie, begin van deze eeuw was ik weer op een andere manier verbaasd toen ik op mijn hotelkamer (in het hotel waren zowel ministers als ambtenaren ondergebracht) een gasmasker met Russische gebruiksaanwijzing aantrof. Wellicht ter

compensatie van de naar mijn idee toen redelijk slordige en routineuze bewaking daar.

Het was een half jaar voor het Tsjetsjeense bloedbad in het theater Noord-West in Moskou wat de Russische autoriteiten hebben beëindigd met gebruik van gifgas.

Maar laten we de administratief/juridische kant even terzijde en kijken we eens meer naar de culturele kant.

Ik ben een liefhebber van Russische literatuur. Ik moet bekennen, niet te zeer van de grote klassieken als Tolstoj, Dostojevski maar meer van de dichters en prozaïsten uit de 20^e eeuw.

Een paar voorbeelden van mijn favorieten:

Aleksander Poesjkin (1799-1837) verbeeldt de gouden periode van de Russische dichtkunst. Een kort gedicht van zijn hand:

*'Ik had U lief: misschien ook is de liefde nog niet
geheel verdoofd in mijn gemoed;
Maar zij behoeft U nu niet meer te grieven;
Ik wil dat gij door mij geen pijn ontmoet.
Ik had U lief in stilte, niets verwachtend,
Nu eens geremd, dan weer jaloers gezind;
Ik had U lief, zo teder, zo waarachtig-
Geef God dat zò een ander U bemint.'*

Poesjkin is na een kort maar vol emotioneel leven in een duel om (één van) zijn geliefde(n) gedood.

Van Marina Tsvetajeva (1892-1941) hier een gedicht, uit de zogeheten 'zilveren tijd'. Dit gedicht is in Leiden als gevelgedicht te lezen, heel toepasselijk op de gevel van het antiquariaat Burgersdijk en Niermans:

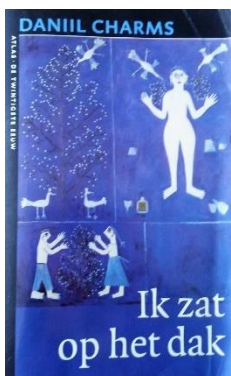
Mijn verzen...

*Mijn verzen, die ik jong al heb geschreven,
Voordat ik wist een dichteres te zijn,
Als vuurwerk spattend, vonkend en vol leven,
Bruisend als een fontein,*

*En die als kleine duivels binnendrongen
In 't rijk dat vol van droom en wierook was,
Mijn verzen, die de dood, de jeugd bezongen,
- En niemand die ze las! -*

*Die op bestofte winkelplanken kwijnen
(Waar niemand ze een blik ooit waardig keurt!),
Mijn verzen komen, zoals goede wijnen,
Nog wel eens aan de beurt.
(Vert. Marja Wiebes en Margriet Berg)*

Zij had een ongelukkig leven vol armoede en verstoting door de autoriteiten en regiemgetrouwe schrijvers en heeft in 1941 zelfmoord gepleegd.

En ik noem hier de serieuze absurdist met dadaïstische trekken, **Daniil Charms** (1905-1942).

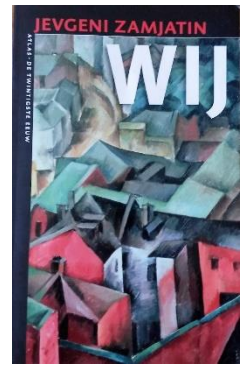
Een voorbeeld uit zijn werk: '... ik zat op het dak en keek naar de flat aan de overkant. Er sprong een vrouw van het dak, en nog één en nog één en nog meer... Het werd zo saai dat ik

maar ergens anders naar ben gaan kijken'.

In Nederland was 1996 zelfs een Charms-jaar en werden video's en absurdistische stukken in de stijl van Charms door zijn bewonderaars vervaardigd en vertoond/opgevoerd.

En neem de roman uit 1920: 'Wij' van Jevgeni Zamjatin, een anti-utopistische roman waarin hij

profeteerde waar het met het communisme naar toe zou kunnen gaan. Prompt verboden natuurlijk en pas in de zeventiger jaren in de Sovjet-Unie verschenen. Het boek was een wegwijzer voor '1984' van George Orwell en 'Brave New World' van Aldous Huxley.

En dan de hilarische en scherpe schelmenromans uit de twintiger jaren van het schrijversduo Ilja Ilf en Jevgeni Petrov, 'Het gouden kalf' en 'De twaalf stoelen' met, toen kon het nog, allerlei kritiek op de Nieuwe Economische Politiek. In de Russische taal zijn allerlei uitdrukkingen uit die boeken opgenomen: 'loop niet zo hard moedertje, de GPO (geheime dienst) komt je wel halen'. En 'het is hier geen Rio de Janeiro' om een minder prettige omgeving aan te duiden.

En niet te vergeten het aangrijpende "Leven en Lot" van Vasili Grossmann over Rusland tussen 1935 en 1945.

En nog een laatste prozavoorbeeld, "Moskou op sterk water" uit de 70-er jaren van Venedikt Jerofejev (1938-1990). In het boek wordt de kronkelreis beschreven van een sympathieke dronkaard dwars door Moskou met interessante cocktailsuggesties, totaal anders dan de cocktails opgenomen in het vorige Rommelpotnummer, zoals:

Men neme: 'witte sering (een soort ruw eau de vie), 50 gr., verder, een middel tegen zweetvoeten, 50 gr., plus vzjigoeljevski bier, 200 gr. en tenslotte 150 gram gedistilleerde vernis'.

En het aardige is, alle teksten van de genoemde schrijvers zijn nog steeds sprankelend levendig. Het patina van de tijd heeft zich er niet op kunnen afzetten. En, de boeken zijn, in het Nederlands nog steeds verkrijgbaar.

Kortom, nog genoeg te genieten, althans van de Russische literatuur.

Privacy - Waar maken we ons nog druk over?

Ongeveer 40 jaar geleden werd in Nederland breed geprotesteerd tegen een voorgenomen volkstelling... te privacygevoelig. De telling ging niet door en we hebben er nooit meer van gehoord.

Het was de tijd dat in enquêtes privacy het belangrijkste werd geacht in Nederland. Uw dienstdoende schrijver heeft in de 80'er jaren nog privacyreglementen opgesteld op grond waarvan een individu moest worden geïnformeerd als ie in een bestand werd opgenomen. Hoe naïef.

Een paar jaar na het volkstellingsoproer werd duidelijk dat er inmiddels zoveel van iedereen in allerlei bestanden was opgenomen dat een dergelijke telling niet meer nodig was: bestanden zijn verbonden en toegankelijk voor ons centraal Bureau voor de statistiek. Tegenwoordig blijken ook onze internetgegevens verhandelbaar en er wordt alleen zwak tegen geprotesteerd.

Na "9/11" in 2001 werd in de Raad van Europa in de spanning van het moment een voorstel gedaan om bij het bestaande (anti)Cybercrime verdrag een extra

protocol/bijlage op te nemen met de bevoegdheid voor de overheid in te grijpen in de diverse communicatiestromen, telefoon (afluisteren), mail e.d.

Het bleek dat een dergelijk voornemen al had gespeeld op het niveau Clinton-Blair en dat het indertijd niet was doorgegaan wegens zwaarwegende privacybelangen. Niet Uw privacy maar die van het bedrijfsleven. En ook nu is het uiteindelijk niet doorgegaan. Wel na veel werkgroepen met lange vergaderingen waar de Verenigde Staten in redelijke stilte als waarnemer bij zat. Hoe naïef.

De Amerikaanse National security Agency dan wel diens rechtsvoorganger bleek ook toen al mee te luisteren en te kijken met van alles en nog wat. En het brede protest daartegen toen het uitkwam is snel weggeëbd, zelfs toen staatsleiders doelwit bleken. Het wordt nu heel gewoon gevonden dat zo'n beetje iedereen dat soort trucs gebruikt.

Onze gewenning lijkt niet zo zeer naïef als wel berustend. Plots een andere wereld.

CONTRIBUTIEBETALING: voorzover het er nog niet van gekomen is voor dit jaar: 20 € per kalenderjaar voor alleengaanden en 30 € voor gezinnen/ partnerships. U kunt een cheque sturen naar onze penningmeester Hans de Bruin, rue Philippe Grass 19 of U kunt het bedrag overmaken naar CIC Schiltigheim IBAN: FR76 3008 7330 0200 0118 0790 118 / BIC: CMCIFRPP ten namen van "ANSE".

Verrassende series postzegels in Nederland

In Rommelpot 3, september 2016, heeft Hans de Jonge een boeiend overzicht gegeven van Nederlandse schilders op Franse zegels. Het was maar één voorbeeld van fraaie zegels. In het algemeen spant het merendeel van de landen zich in de zegels een interessant aanzicht te geven.

Ik haal hier een paar opvallende Nederlandse uitgaven van de laatste tijd naar voren:

Een paar jaar geleden zagen we schitterende schaatszegels, als 3D uitgaven uitgevoerd, waardoor je de schaatser zag schaatsen als je de zegel even bewoog.

Op sportgebied werden we ook verrast met een heus boekje met zegels en informatie over Nederlandse wielersuccessen in de Tour de France tussen 1985 en 2010. Dat was overigens nog voordat de doping-waarheidscommissie zijn ophelderend werk deed.

Maar even verrassend waren de laatste jaren een serie met 10 boeken die onze sociale en culturele geschiedenis getekend hebben.

Hierbij onder meer de Ethica van de Nederlands\Portugese filosoof Spinoza... U kunt in Rijnsburg het huisje nog bezichtigen waar hij lenzen sleep na zijn verbanning uit de Amsterdamse Portugees joodse gemeente vanwege zijn opvatting dat 'God overal was'.

doutzen mode & muze

Verder onder meer 'het dagboek van Anne Frank', 'Mei' van Herman Gorter³ en ook 'Oom Jan leert zijn neefje schaken van Max Euwe en Jacques Loon.

En wat dacht u van de verrassende serie van het fraaie Nederlandse topmodel Doutzen Kroes?

³ Overigens is het ellenlange (in drie boeken ingedeelde) gedicht Mei met de bekende beginregel 'Een nieuwe lente, een nieuw geluid..' niet bij iedereen populair. Collega-schrijver/dichter Hendrik de Vries verzuchtte: 'Gorter, Gorter, ik heb de Meizang willen lezen. Maar begon al gauw te vrezen dat het voor mijn dood niet uit zou wezen. Korter! Korter! Korter!' Ik kan me herinneren dat mijn indertijdse leraar Nederlands er ook zo over dacht. We mochten met een paar fragmenten volstaan. Oef !

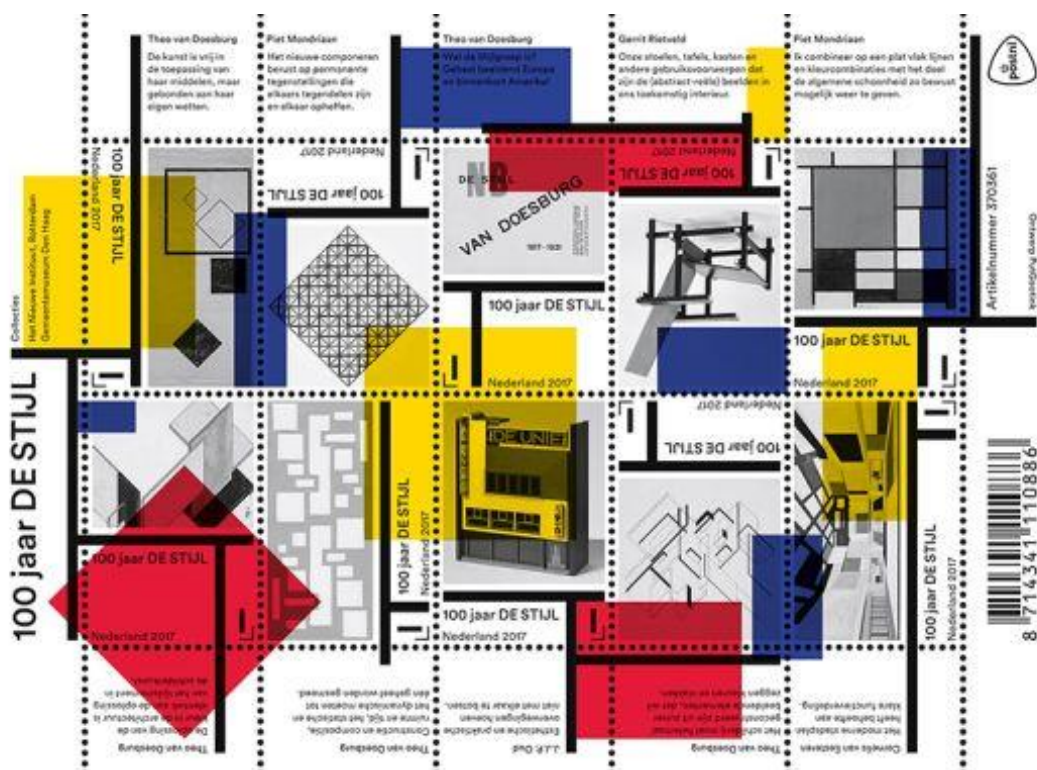
En verder, zeer tot genoegen van Uw scribent hebben dit jaar ook de posterijen een eerbetoon aan de 100 jaar oude kunstrichting 'De Stijl' gebracht met een in het oog springende serie.

Met de herdenking van 'De Stijl' blijft het in Frankrijk maar tobben.

Terwijl van Doesburg en Mondriaan toch veel in Frankrijk hebben gewerkt en daar ook hun ideeën (verder) ontwikkeld en toegepast hebben. Denk ook aan de Aubette in Straatsburg waar van Doesburg het grote plan voor heeft gemaakt.

Officieel wordt er bij mijn weten niks georganiseerd. Ik trof een paar weken geleden in Parijs in een snuisterijenhandel een bekertje in Mondriaan stijl maar daar was dan wel weer een Eiffeltoren bij geprutst. In Parijs heeft overigens een café aandacht aan het gebeuren gegeven. En misschien is er wel iets te vinden in het Parijse museum voor moderne kunst. Daar loopt op dit moment overigens een overzichtstentoonstelling over Karel Appel, zoals die eerder te zien was in het Gemeente museum in Den Haag (zie Rommelpot nr. 1, 2016).

En ons mede-lid Roberto Dagnino maakte me attent op een boekhandel in Petite France waar in de etalage de connectie wordt gelegd. Ode aan de initiatieven maar, aller Frankrijk, het had beter gekund.

En dan nog... sinds dezer dagen is er een postzegel met de beeltenis van Johan Cruyff. Later dit jaar volgt een herinneringspenning. Voeg dit bij het feit dat het nieuwe stadion van de FC Barcelona de naam van Johan gaat dragen en we mogen zeggen: Johan leeft voort!

En, ons pas toegetreden nieuwe lid, Robert ten Hove doet een suggestie, gestoeld op zijn Ethiopische ervaring, die in onze contreien ook bruikbaar kan zijn. Zie hier zijn voorstel:

'Beste (Nederlandse) expats,

Vindt u het soms ook zo lastig om even snel een oproepje te plaatsen? "Babysit gezocht", "keuken spulletjes te koop". Men moet voor elke oproep afrekenen met een credit-card, of lid worden van facebook of uitgenodigd worden tot een facebook-groep.

In verschillende landen maken expats dankbaar gebruik van google.groups. Het is gratis en heel gemakkelijk. Voor Strasbourg heb ik zo'n 'expat groepje' reeds aangemaakt: "StrasbourgSods". Het enige wat nodig is, is een gmail account.

Hoe werkt het?

Klik op de link: <https://groups.google.com/forum/#!forum/strasbourgsods>

Klik op de link "wordt lid van deze groep" en vul uw gmail adres in.

KLAAR

Wanneer u een oproepje wilt plaatsen, stuur met uw gmail een bericht naar het email adres: strasbourgsods@googlegroups.com, met in de subject een korte beschrijving. U kunt bijvoorbeeld ook een foto van de fiets die wilt verkopen mee sturen als attachment.

1 x per dag ontvangen de abonnees een mailtje met een lijstje van de top 25 nieuwe oproepjes.

Dit concept is natuurlijk enkel interessant wanneer de gebruikersgroep voldoende groot is. Stuur het daarom door naar alle andere expats!

En kijk eens op de site van onze NVSO: <http://www.nvso.fr/>

Alle Rommelpotten vanaf 2012 staan er op.

En kijk ook op de informatieve website van de FANF: <http://fanf.fr/>

Colofon

BESTUUR

Voorzitter

FRANK VAN LAMSWEERDE

frank.vl@wanadoo.fr

09 54 22 24 46 /

06 83 26 72 73

Vice-voorzitter

HANS DE JONGE

31 rue Kempf

67000 Strasbourg

hans@dejonge.org

03 88 31 60 25 /

06 12 52 54 92

Vice-voorzitter en secretaris

GERARD DE BOER

18 av. Général de Gaulle 67000

Strasbourg

deboergerard@hotmail.com

03 88 31 78 52 / 06 45 67 00 81

Penningmeester

HANS DE BRUIN

19 rue Philippe Grass 67000

Strasbourg

hansdebruin@free.fr

03 88 41 99 15 / 06 24 24 55 86

IBAN: FR76 3008 7330 0200 0118

0790 118 BIC: CMCIFRPP

ASSESSOREN

JOHN RUIJS

rommelpot@free.fr 09 52 246 246 / 06 52 520 500 18

MONIQUE MIDDELHOEK

Moniquedesportes@hotmail.com

03 88 71 81 51 / 06 85 90 14 76

PAUL DE CONINCK

pauldeconinck@evc.net ; 03 88 33 24 99 / 06 08 54 31 48

PATRICIA WEISS

patulpi@hotmail.com , 06 73 54 29 93

JORIS VAN 't LAND

jorisland@mac.com ; 03 88 41 85 26 / 06 15 66 60 270

REDACTIE

GERARD DE BOER

deboergerard@hotmail.com

06 45 67 00 81

HANS DE JONGE

hans@dejonge.org

06 12 52 54 92

VORMGEVING

ELENA MALAGONI

WEBSITE

BART KOOSTRA

www.nvso.fr

NVSO is aangesloten bij de Federatie van de Nederlandse verenigingen in Frankrijk

Lidmaatschap van de Vereniging: 20 € per kalenderjaar voor alleengaanden en 30 € voor gezinnen/ partnerships.

Lidmaatschapsgeld te betalen bij de aanvang van het nieuwe jaar.